

MAREA UNIRE DE LA 1918

Unirea de la 1 decembrie 1918
reprezintă evenimentul principal al
istoriei României și tot odată realizarea
unui deziderat al locuitorilor granițelor
vechii Dacii, unirea Transilvaniei cu
România.

Ziua de 1 decembrie a devenit
după evenimentele din decembrie 1989
Ziua Națională a României.

”

Victoria Antantei, care începea să se contureze în 1918 în Europa Occidentală, s-a repercutat și pe frontul din Peninsula Balcanică. Armata generalului Sarrail, care practic era blocată de ani la Salonic, intăia depășea liniile armatei bulgare.

În România, la 24 octombrie-6 noiembrie 1918, Guvernul Alexandru Marghiloman își dădea demisia.

Adunarea de la Alba-Iulia, din 1 Decembrie, s-a desfășurat în cadre atât de impozante și de grandioase, cum puține poate să arete istoria popoarelor. Românii din toate unghiurile Ardealului, Bănătului și Țării ungurești au dovedit și data asta cu prisosință, că sunt un corp matur și disciplinat, stăpâniți de-o singură convingere, de-un singur gând: unitatea deplină și irevocabilă a întregului neam românesc.

Pentru noi, românii, anul 1918 a fost un an providențial.

La 27 martie 1918 Basarabia – lacrima neamului românesc – revenea la Patria mamă.

La 28 noiembrie 1918 era rândul Bucovinei, pentru ca la 1 decembrie 1918, la Alba Iulia să se realizeze unul din visele seculare ale națiunii române, desăvârșirea statului național unitar român, prin unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România. Alba Iulia, mândrul oraș transilvan, mai fusese martora unor evenimente de seamă ale istoriei și culturii române. Aici, realizase Mihai Viteazul la 21 octombrie 1599 prima unire politică a celor trei țări românești.

Marea Unire din 1918

Procesul istoric în urma căruia toate provinciile locuite de romani s-au unificat în cuprinsul aceluiași stat național, România, a fost determinat de trei factori principali: **contextul ideologic**, **politic** și **militar european**, prezenta pe scară largă a sentimentului național în rândul populației românești și acțiunea politică decisă a elitelor din Regat și din Austro-Ungaria.

În timpul războiului s-au conturat programele politice care vor sta la baza acțiunilor naționale românești din **Basarabia**, **Bucovina** și **Transilvania**.

În prima lor fază, acestea vizau obținerea de drepturi naționale pentru **etnicii romani** din **Rusia** sau **Austro-Ungaria**. S-a cerut dreptul de folosire a limbii române în administrație și justiție, învățământ în limba maternă, reprezentare proporțională în toate domeniile vieții publice.

Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. România întregită s-a realizat într-un context istoric deosebit, prin trei momente succesive, pe cale democratică, prin adunări cu caracter reprezentativ: unirea **Basarabiei**, a **Bucovinei**, a **Transilvaniei** cu țara-mamă.

La începutul lui ianuarie 1919, Maramureșul a fost ocupat de către trupe ucrainiene. Drept urmare, la Sibiu a fost trimisă o delegație condusă de Vasile Filipciuc pentru a solicita Consiliului Dirigent să intervină pe lângă Armata Română pentru a intra în Maramureș și a-l elibera.

La 16 ianuarie a intrat în Maramureș Regimentul nr. 14 din Roman, sub comanda colonelului I. Gheorghiu, iar în ziua următoare a învins forțele ucrainiene în lupta de la Cămara la Sighet. Ulterior, Regimentul și gărzile naționale românești au trecut la capturarea bandelor teroriste din Maramureș, ocupând teritoriul de pe ambele maluri ale Tisei până la Câmpulung la Tisa și Valea Tarasului. Vestul și nordul Maramureșului a rămas pentru moment sub control maghiar.

În primăvara lui 1919 au început provocările armatei sovietice maghiare ceea ce a determinat reluarea luptelor. În final, Regimentul nr. 14 a ocupat și restul Maramureșului, nu fără pierderi în rândul subofițerilor și soldaților.

Elev: Moldovan Dorina, a IX-a,
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV, Baia
Mare, MM

Prof. coordonator: Zetea Marcela